

Jézus megkeresztelkedése

Lectio: Mt 3,1-12

Textus Mt 3,13-17

Kedves Testvéreim! Igénk azzal kezdődik, hogy **„akkor eljőve Jézus Galileából...”**

Mikor? Lukács segít ennek meghatározásában. Azt írja Lukács, hogy akkor történt mindez, amikor Tibériusz volt a császár és az uralkodásának a 15. évében, Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó. Úgy gondolom, hogy nem az a fontos, hogy keresztelő János mikor prédikált, hanem inkább az, hogy mit hirdetett és miért ment Jézus hozzá, hogy megkeresztelkedjék.

Keresztelő János Júdea pusztájában prédikál és azt mondja: **„Térjete meg, mert elközelített a mennyeknek országa.” (Mt3,2).**

Ki által jön el a mennyeknek országa? Jézus Krisztus által. S ha vele akarnak az emberek találkozni, s ha mi is szeretnénk vele találkozni, szükségünk van a megtérésre.

Keresztelő János Ézsaiás prófétát idézi: **Készítsétek az Úrnak útját, és egyengessétek meg az ő ösvényeit.” (Ézs 40,3).** Ez volt Keresztelő János: Jézus útjának a készítője, Jézus útjának az egyengetője.

Mi is ezt kell, hogy tegyük. Egyengetnünk kell az utat az emberek szívében Jézus felé.

+

Keresztelő János Jézusról prédikál. Jönnek hozzá az emberek Jeruzsálemből, az egész Júdeából és a Jordán egész környékéről. Mert valami újat mond. Nem csak annyit, amennyit a farizeusok és írástudók. Nem csak azt mondja, hogy a törvényt be kell tartani. Ő arról prédikál, aki „eljövendő” és aki megmentője e világnak.

Jönnek hozzá a farizeusok is és a szadduceusok is. Hozzájuk is szól: **„Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljete? Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöket!” (Mt 3,7-8).** Nekik is a megtérésről prédikál és arról, hogy gyümölcsöket kell teremniük. Nem elég csak a törvényt szajkózni, kívülről is megtanulni és úgy mondani. Nem elég csak mutatni, hogy mennyire imádkoznak, hanem meg is kell azt élni, gyümölcsöket kell teremni. Mert hiába mondjátok, hogy **Ábrahám a mi atyánk.**

Sokszor mi is eltelünk önmagunkkal. Azt gondolja sok ember, hogy elég, ha rendes, becsületes református családból származik. Sokan büszkélkednek azzal, hogy valamelyik ősük gondnok, vagy presbiter volt. Sokan büszkélkednek azzal, hogy milyen jó templomba járók.

Mit mond Keresztelő János? Hiába mondjátok! Minden hiába, ha a szívetek a megkötöttségben marad, az ősi szokások és hagyományok megtartásában. Ez nem elég ahhoz, hogy mennyországba kerüljenek. Az ember meg kell, hogy nyissa a szívét Jézus Krisztus előtt.

Keresztelő János felhívja a figyelmet arra is, hogy **„a fejsze immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik.” (Mt 3,10).** Vagyis, azt jelenti ez, hogy jön az ítélet! Ha nem termünk jó gyümölcsöt, kivágattatunk és tűzre vettetünk.

Aztán Jézus Krisztusra irányítja a figyelmet. Maga hátra húzódik és Jézust helyezi előtérbe. Szerényen mondja: én csak vízzel keresztelek, de Jézus tűzzel és Szent Lélekkel fog keresztelni.

Ekkor jön Jézus hozzá, hogy megkeresztelkedjék. Nagyon érdekes ez.

+

A keresztség nem volt ismeretlen e zsidók előtt. Az az ember, aki nem tartozott a zsidó közösséghez, hanem kívül álló volt, de mivel szeretett volna hozzájuk csatlakozni, annak először meg kellett keresztelkednie. Előtte bűnvallást tett és aztán megkeresztelkedett. Ugyanis a kívülálló a zsidók szemében

tisztátalanok voltak. Ezért kellett bűnbánatot gyakorolniuk és megkeresztelkedniük.

+

No, de Jézus nem volt tisztátalan, hiszen ő szent volt. Ő Isten Fia, a szent a tökéletes, a bűn nélküli. Akkor hát miért jön Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék általa. Tiltakozik is keresztelő János, de Jézus nem enged neki. Jézus valamit ki akar ábrázolni ezzel. Valamit tudtára akar adni az ott levőknek és nekünk. Nevezetesen azt, hogy Ő a Megmentő, a Megváltó szolidaritást vállal velük. Azt jelenti, hogy közösséget vállal velük elesettségükben, gondjaikban, bajaikban, szükségükben. Kivéve a bűnt!

Jézus az, aki tűzzel és Szent Lélekkel keresztel (3,11), akinek szórólapát van a kezében..., s mégis a bajban levő, a szükségben levő emberrel azonosul, kivéve a bűnt.

+

Megkeresztelkedik.

Az egek megnyílnak és a Szent Lélek reá száll galamb formájában.

Az ősi szövegben a pneuma vagy ruach ezt jelenti: levegő, mozgás, lélegzet, szél. Vagyis: az élet jele, a cselekvés jele, az erő.

Már 1 Móz 1,2-ben is Róla olvasunk, a teremtő Lélekről, Isten Lelkéről, aki a vizek felett lebegett és teremtett világmindenséget.

Jézus Szent Lélektől fogantatott.

Most, a keresztelkedésekor is jelen van. Jézus munkáját teszi teljessé.

Noé galambot bocsát ki a bárkából.

Jézus keresztelkedésekor galamb formájában száll alá Isten Szent Lelke.

Mindkét esetben az új idők kezdetét jelentik

Itt, most (Jézus keresztelkedése) Isten országának a jelenlétét. Jézusban Isten országa, a mennyország közelített hozzánk.

+

Az Ószövetség idején a prófétákat, a királyokat és a főpapokat szent olajjal kenték fel a szolgálatra. Ez a felkenetés egy bizonyos időre szólt.

Jézust Maga Isten keni fel az Ő Szent Lelke által örök időkre.

És Ő, a Lélek birtokosa az első pünkösdi alkalmával küldte ezt a Lelket az imádkozó tanítványoknak.

Azóta is küldi mindazoknak, akik ezt Tőle szüntelenül kérik buzgó imádkozásokban.

Amikor Isten Lelke Jézusra száll, hangzik a mennyei szózat: **„Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm.”** Majd később ugyanez a szózat hallatszik a megdicsőülés hegyén, csak egy kicsit kibővítve: **„Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm, őt hallgassátok.” (Mt 17,5).**

Mindkét szózat azt jelent, hogy Jézus a központ. Ő a fontos. Mégcsak nem is Mózes, vagy Illés, a földi szolgák, hanem Maga Jézus. Tőle kapjuk az erőt a szolgálatra az Ő Szent Lelke által. Ezért Vele legyünk mindig kapcsolatban és akkor a mennyország már most a mienk.

Ámen.

Biharszentjános, 2016.01.10.

Csomay Árpád.